

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11S/110/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3021200403
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3021200403.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD. v právnej veci žalobcu: KUK COILS Slovakia s. r. o., so sídlom Príles 1594/114, 914 01 Trenčianska Teplá, IČO: 45 575 312, právne zastúpený: Advokátska kancelária LUKAJKA & PARTNERS s. r. o., so sídlom Jesenského 7713/12, 911 01 Trenčín, IČO: 52 471 420, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, so sídlom Masarykova 10, 040 01 Košice, IČO: 00 166 405, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. O-302/2021 zo dňa 19. októbra 2021, č. sp. NIP/NIP_PO/BEZ/2021/3733, takto

rozhodol:

Správny súd z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Národného inšpektorátu práce Košice č. s. NIP/NIP_PO/BEZ/2021/3733, č. O-302/2021 zo dňa 19.10.2021 a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi úplnú náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnu žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne (ďalej aj ako „správny súd“) dňa 01.12.2021 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedeného rozhodnutia žalovaného (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie Inšpektorátu práce Trenčín (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č.: IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/614, 046/2021/2.0/P zo dňa 10.09.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vo výrokovej časti tak, že žalobcovi bola uložená pokuta podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) vo výške 500,00 eur za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) v treťom bode zákona o inšpekcii práce, konkrétne za porušenie povinností vyplývajúcej z ustanovenia 21 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 124/2006 Z. z. zákon o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o BOZP“), ktorého sa žalobca ako zamestnávateľ dopustil v období od 01.01.2019 do 30.04.2019 tým, že nezabezpečil pre zamestnancov bezpečnostnotechnickú službu, keď neurčil dostatočný počet vlastných odborných zamestnancov, ktorí sú s ním v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu a ani nedohodol vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby dodávateľským spôsobom s jednou alebo viacerými fyzickými osobami, ktoré sú podnikateľmi, alebo s právnickými osobami, ktoré sú oprávnené na výkon bezpečnostnotechnickej služby.

2. Žalobca v podanej žalobe navrhoval zrušiť napadnuté ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátiť prvostupňovému správneému orgánu z dôvodov uvedených v § 191 ods. 1 písm. c), d) e) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) s odôvodnením, že ako zamestnávateľ si pred uzatvorením zmluvy overil, či spoločnosť ZTS Elektronika SKS s.r.o., so sídlom Trenčianska 19, 018 51 Nová Dubnica, IČO: 31 598 536 je oprávnená na výkon bezpečnostnotechnickej služby, čo je zrejmé z úplného výpisu z Obchodného registra SR. Žiadne prerušenie výkonu oprávnenia na výkon bezpečnostnotechnickej služby nie je z výpisu ORSR možné zistiť. V žiadnom z ustanovení zákona o BOZP nie je uvedené, že zamestnávateľ je povinný overiť oprávnenie na výkon bezpečnostnotechnickej služby jedine na stránke žalovaného. Žalobca si túto povinnosť splnil a to overením výpisu z Obchodného registra, čím si splnil povinnosť.

3. Tvrdenie správnych orgánov, že žalobca porušil ustanovenie § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP, nakoľko na výkon bezpečnostnotechnických služieb spoločnosť ZTS Elektronika SKS s.r.o. nemala oprávnenie lebo nebola počas trvania zmluvy vedená v zozname žalovaného je podľa žalobcu nesprávne, nakoľko v prílohe zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „živnostenský zákon“) v časti „viazané živnosti,“ je podmienkou na získanie oprávnenia na výkon bezpečnostnotechnickej služby alternatívne získanie buď oprávnenie, alebo osvedčenie bezpečnostného technika, alebo osvedčenie autorizovaného bezpečnostného technika. Ministerstvo vnútra, sekcia verejná správa, živnostenské oprávnenie na základe prílohy „viazané živnosti“ k živnostenskému zákonu vydá oprávnenie na výkon bezpečnostnotechnickej služby po splnení jednej z uvádzaných alternatív oprávnenia a teda oprávnenie vydané žalovaným môže byť nahradené osvedčením bezpečnostného technika, alebo osvedčením autorizovaného bezpečnostného technika. Živnostenský zákon v žiadnom prípade nepodmieňuje získanie oprávnenia na výkon bezpečnostnotechnickej služby jedine pod podmienkou oprávnenia vydaného žalovaným a evidovaním v jeho zozname, ale podľa zákona je to jedna z možností na získanie oprávnenia na výkon bezpečnostnotechnickej služby. Prvostupňový správny orgán začal správne konanie za porušenie § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP, pričom žalobca ako zamestnávateľ nie je povinný splniť obe ustanovenia súčasne. Začatie správneho konanie za dve porušenia, ktoré nemusia a ani nemôžu byť splnené súčasne, je podľa žalobcu nepreskúmateľné a nezákonné. Tvrdenie žalovaného, že žalobca uzatvoril zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytovanie bezpečnostnotechnických služieb, avšak so subjektom, ktorý bezpečnostnotechnické služby nemohol poskytovať, je podľa žalobcu nesprávne posúdenie skutkového stavu a platnej právnej úpravy. Skutočnosť, či je osoba oprávnená poskytovať bezpečnostnotechnické služby dodávateľsky, nevyplýva zo skutočností, či má oprávnená osoba vydané oprávnenie zo strany žalovaného.

4. Žalobca konštatoval, že zastavenie konania je jedným zo spôsobov ukončenia správneho konania konečným spôsobom. Dochádza k nemu v prípadoch ustanovených správnym poriadkom alebo osobitnými právnymi predpismi. Pretože dôvody na zastavenie konania sú vymedzené taxatívne, v prípade, ak nastanú, je správny orgán povinný ex offo konanie ukončiť. V zmysle uvádzaného v danom prípade nastal dôvod na zastavenie konania podľa ustanovenia § 30 ods. 1 písm. h) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), pričom k zastaveniu konania týkajúceho sa obdobia od 16.08.2010 do 31.12.2018 nedošlo, a správny orgán pokračoval v správnom konaní týkajúcom sa obdobia od 01.01.2019 do 30.04.2019. Oznamením o pokračovaní správneho konania zo dňa 12.08.2021, ktorým správny orgán nahradil pôvodné znenie za nové znenie nie je možné považovať za dostatočné a zákonné v zmysle uvedeného ustanovenia. V danom prípade „zrušením odvolaním napadnutého rozhodnutia a následným pokračovaním v konaní“ nemohlo dôjsť k zastaveniu konania podľa § 30 ods. 1, písm. h) správneho poriadku.

5. Žalobca bol taktiež názoru, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí preskúmateľne nevysporiadal s odôvodnením uloženia pokuty za obdobie od 01.01.2019 do 30.04.2019, nakoľko v napadnutom rozhodnutí poukázal, resp. odvolal sa na rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Odôvodnenie uloženia pokuty a jej výšky len na odkaz rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, je podľa žalobcu nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť.

6. Žalovaný sa k správnej žalobe písomne vyjadril, pričom navrhol správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť s odôvodnením, že žalobca v žalobe zopakoval svoje námietky voči konštatovanému porušeniu ustanovenia § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP

a uložení pokuty za jeho porušenie, ktoré bolo predmetom správneho deliktu, o ktorom bolo rozhodnuté v žalobou napadnutom rozhodnutí. Žalovaný zotrval na skutočnostiach tak, ako sú uvedené v napadnutom rozhodnutí o uložení pokuty a so závermi, ktoré žalobca prezentuje vo svojej žalobe, sa nestotožnil. Žalobca vo svojej žalobe neuviedol žiadne nové argumenty, so všetkými právnymi názormi žalobcu sa správne orgány už

v rámci konania o uložení pokuty ako aj odvolacieho konania náležite vysporiadali.

K veci žalovaný opakovane zdôraznil, že žalobca sa preukázateľne dopustil porušenia právnej povinnosti nezabezpečenia bezpečnostnotechnickej služby buď vlastnými zamestnancami, alebo oprávnenou osobou tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia. Žalovaný zotrval na tom, že námietky žalobcu voči zistenému skutočnému stavu veci, jeho právnemu posúdeniu, odôvodneniu rozhodnutia a postupu správnych orgánov sú nedôvodné a boli zodpovedne vysporiadané už v napadnutom rozhodnutí.

Z dôkazov založených v administratívnom spise, vykonaných v priebehu správneho konania a zo správnej úvahy správnych orgánov uvedenej v oboch rozhodnutiach je vo veci jednoznačne preukázané a z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva jednoznačné zistenie, že sa žalobca ako zamestnávateľ dopustil v období od 01.01.2019 do 30.04.2019 porušenia ustanovenia § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP.

7. K námietke žalobcu o overení si spoločnosti ZTS Elektronika SKS s.r.o., podľa obchodného registra či je oprávnená na výkon bezpečnostnotechnickej služby žalovaný uviedol, že žiadne prerušenie výkonu nie je možné z obchodného registra zistiť. Žalovaný rovnako ako prvostupňový správny orgán túto skutočnosť nespochybnil, avšak oba správne orgány vo svojich vyjadreniach opakovane uviedli, že uvedená spoločnosť nebola oprávnená poskytovať bezpečnostnotechnické služby inému subjektu dodávateľsky. Táto spoločnosť nesplnila základnú podmienku, ktorou je vydané oprávnenie na poskytovanie bezpečnostnotechnických služieb. Ide o úplne primárnu podmienku, ktorú musí splniť každý subjekt, ktorý má záujem iným subjektom poskytovať bezpečnostnotechnické služby. Žalovaný navyše dodal, že podľa ustanovenia § 21 ods. 8 zákona o BOZP bezpečnostnotechnickú službu môže dodávateľským spôsobom vykonávať len fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, alebo právnická osoba, ak majú na výkon bezpečnostnotechnickej služby oprávnenie vydané Národným inšpektorátom práce. Fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, je oprávnená osobne vykonávať bezpečnostnotechnickú službu dodávateľským spôsobom bez tohto oprávnenia, ak je bezpečnostným technikom alebo autorizovaným bezpečnostným technikom. Informácia, či je konkrétny subjekt oprávnený poskytovať bezpečnostnotechnické služby dodávateľsky pre iné subjekty je verejne dostupným údajom a vyplýva z verejne prístupného registra Národného inšpektorátu práce, ktorý vedie zoznam subjektov oprávnených poskytovať bezpečnostnotechnické služby. Nejde teda o údaj, ktorý je ťažko dosiahnuteľný, avšak ide o údaj, ktorý mohol žalobcovi poskytnúť nielen subjekt, s ktorým vstúpil do zmluvného vzťahu, tento údaj je ľahko zistiteľný aj z verejne dostupnej oficiálnej webstránky úradu, kde príslušný orgán (žalovaný) vedie prehľadný zoznam týchto subjektov. Správne orgány ako porušenie nedefinovali, že si žalobca neoveril na stránke Národného inšpektorátu práce, či mala spoločnosť ZTS Elektronika Slovakia s.r.o. vydané oprávnenie na výkon bezpečnostnotechnickej služby, ale že nezabezpečil zamestnancom bezpečnostnotechnickú službu prostredníctvom právnickej osoby oprávnenej na výkon bezpečnostnotechnickej služby. Súčasne je potrebné na tomto mieste doplniť, že žalobca nezabezpečil ani iným spôsobom pre svojich zamestnancov bezpečnostnotechnickú službu.

8. K námietke žalobcu, že správny orgán začal správne konanie za porušenie § 21 ods. 3 a aj § 21 ods. 4 zákona o BOZP, pričom zamestnávateľ nie je povinný splniť obe ustanovenia súčasne žalovaný poukázal na to, že prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný konštatovali vo výroku porušenie ustanovenia § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP

z dôvodu, že mali za to, že správny orgán nie je oprávnený striktno určiť, že si má zamestnávateľ splniť povinnosť „iba“ podľa jedného z uvedených ustanovení. Je na rozhodnutí každého zamestnávateľa, akým spôsobom zabezpečí bezpečnostnotechnickú službu. Inšpektorát práce ako prvostupňový správny orgán túto právomoc nemá

a zamestnávateľovi nemôže nariadiť spôsob jej zabezpečenia. Pokiaľ by správny orgán vo výroku uviedol iba porušenie ustanovenia § 21 ods. 4 zákona o BOZP, pričom povinnosť zabezpečenia bezpečnostnotechnickej služby nebola splnená ani podľa ustanovenia § 21 ods. 3 zákona o BOZP, išlo by

podľa názoru žalovaného o nesprávne konštatovanie. Totiž, je možné uviesť, že nakoľko zamestnávateľ zabezpečil výkon bezpečnostnotechnickej služby s osobou, ktorá na to nebola oprávnená a súčasne nebola bezpečnostnotechnická služba zabezpečená ani podľa ustanovenia § 21 ods. 3 zákona o BOZP, nedošlo k zabezpečeniu bezpečnostnotechnickej služby v zmysle zákona o BOZP. Nakoľko správny orgán nie je oprávnený určiť konkrétny spôsob zabezpečenia bezpečnostnotechnickej služby, v porušení konštatoval obe ustanovenia, t. j. § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP.

9. K námietke žalobcu ohľadne nezastavenia správneho konania za obdobie od 16.08.2010 do 31.12.2018 žalovaný uviedol, že konajúci prvostupňový správny orgán v oznámení o pokračovaní správneho konania upravil čas spáchania skutku, žalobca o tom bol včas informovaný a sankcia bola taktiež úmerne znížená vzhľadom na obdobie porušenia. K uvedenému žalovaný zotrval na svojich vyjadreniach uvedených v odôvodnení napadnutého a prvostupňového rozhodnutia.

10. K námietke žalobcu ohľadne nedostatočného vysporiadania sa s odôvodnením výšky uloženej sankcie, žalovaný uviedol, že vydaním napadnutého rozhodnutia pristúpil k zmene prvostupňového rozhodnutia, predmetom ktorej bola úprava znenia deliktu tak, aby znenie porušenia právnej povinnosti zo strany žalobcu vo výroku bolo z dôvodu právnej istoty žalobcu v súlade so skutkovou podstatou uvedenou v zákone o BOZP. Nakoľko nepristúpil k zmene výšky uloženej sankcie, nebolo potrebné širšie uvádzať ďalšie opakujúce sa vyjadrenia k výške pokuty. Žalovaný považoval odôvodnenie výšky uloženej sankcie za postačujúce, zjavné a žalobcovi zrozumiteľné aj s odkazom na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia, pričom sankcia bola uložená skutočne na spodnej zákonom určenej hranici. Námietku nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia spočívajúcu podľa názoru žalobcu v nezrozumiteľnosti časti rozhodnutia týkajúcej sa výšky uloženej sankcie zhodnotil žalovaný s prihliadnutím na vyššie uvedené ako neopodstatnenú.

11. Žalobca sa písomne replikou k vyjadreniu žalovaného už ďalej nevyjadril.

12. Podľa § 194 ods. 1 SSP správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

13. Podľa § 194 ods. 1 SSP ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

14. Podľa § 195 písm. a) SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu.

15. Podľa 196 SSP ak správny súd mimo žalobných bodov zistí, že sú dané vady uvedené v § 195 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/162/20220601>>, oznámi to bezodkladne účastníkom konania a vyzve ich, aby sa k nim v určenej lehote vyjadрили.

16. Správny súd po preskúmaní správnej žaloby a pripojeného administratívneho spisu žalovaným dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného a postup správnych orgánov by mohol byť postihnutý vadou v zmysle § 195 písm. a) SSP, ktorú žalobca v podanej žalobe nenamietal a to, že správne orgány konali so žalobcom prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu - Advokátskej kancelárie LUKAJKA & PARTNERS s.r.o. Trenčín (na základe splnomocnenia zo dňa 13.05.2021), ktorému doručovali rozhodnutia a jeho vyjadrenia a úkony považovali za vyjadrenia a úkony žalobcu, i keď predložené splnomocnenie nie je udelené v súlade so zápisom žalobcu v obchodnom registri v čase jeho udelenia. Uvedený nedostatok právneho zastúpenia žalobcu v administratívnom konaní nebol odstránený a keďže toto konanie bolo právoplatne skončené, už nemôže dôjsť k jeho odstráneniu. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí vychádzal zo skutočnosti, že žalobcovi bolo riadne doručené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a tiež zo skutočnosti, že žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu v zákonnej lehote odvolanie, i keď prvostupňové rozhodnutie bolo doručené (na rozdiel od napadnutého rozhodnutia) len splnomocnenému právnenému zástupcovi, ktorý v mene žalobcu

podal odvolanie. Na základe uvedeného správny súd vyzval žalobcu ako aj žalovaného na vyjadrenie podľa § 196 výzvou č. k. 11S/110/2021-140 zo dňa 16.08.2022 k uvedenej vade konania pred orgánmi verejnej správy.

17. Žalobca sa k vyššie uvedenej výzve správneho súdu nevyjadril.

18. Žalovaný sa k vyššie uvedenej výzve písomne vyjadril, pričom uviedol, že prvostupňové a druhostupňové správne konania spolu s inšpekciou práce tvoria jeden celok. Žalovaný doručoval svoje prvé aj druhé rozhodnutie tak žalobcovi, ako jeho právnomu zástupcovi. Písomné vyhotovenie predmetných rozhodnutí obsahuje na poslednej strane informáciu o doručovaní, z ktorej možno vyvodiť záver o tom, že žalobca mal vedomosť o tom, že je v predmetnom správnom konaní zastupovaný advokátom (v prospech čoho svedčí aj fakt, že uvedené nenamietal tak v rámci správneho konania, ako ani v podanej správnej žalobe). Ustanovenie § 17 ods. 3 správneho poriadku síce uvádza, že splnomocnenie na zastupovanie treba preukázať písomným plnomocenstvom alebo plnomocenstvom vyhláseným do zápisnice, zároveň však dáva možnosť konajúcemu správnomu orgánu v nepochybných prípadoch od preukazu plnomocenstvom upustiť. Žalovaný vyhodnotil v súlade s uvedeným ustanovením, že podania advokátom v prospech žalobcu považoval za úkony advokáta (vyjadrenie k začatiu správneho konania ako aj ďalšie podania) ako úkony žalobcu a nevidel dôvod na to, aby predložené splnomocnenie (vypracované advokátom) nezohľadnil v rámci správneho konania. Ak teda konajúci správny orgán nepochybuje o tom, že osoba koná v mene a na účet účastníka konania (čo je v prípade zastupovania advokátskou kanceláriou nepochybné), môže od preukázania plnomocenstva upustiť. Jedná sa o ojedinelý prípad, avšak súladný so Správnym poriadkom.

19. Žalovaný konštatoval, že v priebehu odvolacieho konania skúmal, či boli naplnené hmotnoprávne podmienky na konštatovanie porušenia zákona o BOZP. Zároveň sa žalovaný ako odvolací orgán v rámci rozhodovania zaoberal aj procesnou stránkou prvostupňového správneho konania. V tomto prípade považuje žalovaný za potrebné podotknúť, že k uvedenému pristupuje z dôvodu ochrany procesných práv žalobcu, nakoľko porušenie procesných práv účastníkov konania predstavuje takú vadu v konaní, ktorá má za následok nezákonnosť vydaného rozhodnutia odôvodňujúca jeho zrušenie. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, či sa jedná o také porušenie zo strany prvostupňového správneho orgánu pri doručovaní, ktoré sťažilo žalobcovi možnosť účinnej a zákonom zaručenej obrany v správnom konaní. Žalobca v rámci správneho konania uplatňoval svoje procesné práva, preto uvedené žalovaný vyhodnotil v prospech žalobcu. SSP v ustanovení § 134 ods. 1 uvádza, že správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak. Rozsah žaloby tvorí okruh administratívnych rozhodnutí alebo opatrení, ktoré žalobca napadol a označil v petite žaloby. Dôvody žaloby sú z hľadiska náležitostí identifikované ako žalobné body. Sú to dôvody, pre ktoré žalobca žiada zrušiť napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie. Žalobca týmito bodmi plní svoju povinnosť tvrdenia. Správny súd v zásade preskúma iba žalobné body a nevyhľadáva ani sa nezaobera inými dôvodmi, ktoré by mohli byť relevantné pre vyhoviecie nároku žalobcu. Tu sa prejavuje princíp subsidiarity správneho súdnictva a v dôsledku toho relatívny charakter väd, pre ktoré sa napadnuté rozhodnutie zrušuje. SSP ďalej v ustanovení § 195 písm. a) upravuje výnimku z uvedeného pravidla, a síce, že správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci alebo skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu. Žalovaný má za to, že v tomto konkrétnom prípade neboli naplnené dôvody na prieskum konajúceho súdu nad rámec podanej správnej žaloby.

20. Krajský súd v Trenčíne ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu, v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, vychádzajúc zo skutkového stavu v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Po zistení, že žaloba bola podaná riadne zastúpenou oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a proti rozhodnutiu, ktoré je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, vec prejednal na riadne nariadenom pojednávaní (§ 107 ods. 1 písm. a) SSP). Po oboznámení sa so žalobou, s vyjadreniami žalovaného ako aj s pripojeným administratívnym spisom predloženým žalovaným dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne a je potrebné jej priznať úspech.

21. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

22. Podľa § 191 ods. 1 d) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

23. Podľa § 191 ods. 6 SSP právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, je orgán verejnej správy v ďalšom konaní viazaný. Ak orgán verejnej správy v ďalšom konaní nepostupoval v súlade s právnym názorom správneho súdu a správny súd opätovne zrušil rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy z tých istých dôvodov, môže správny súd i bez návrhu v zrušujúcom rozsudku uložiť orgánu verejnej správy pokutu.

24. Predmetom súdneho prieskumu je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného č. O-302/2021 zo dňa 19.10.2021, č. sp. NIP/NIP_PO/BEZ/2021/3733, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu

č.: IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/614, 046/2021/2.0/P zo dňa 10.09.2021 vo výrokovej časti tak, že žalobcovi bola uložená pokuta podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona

o inšpekcii práce vo výške 500,00 eur za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) v treťom bode zákona o inšpekcii práce, konkrétne za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP, ktorého sa žalobca ako zamestnávateľ dopustil v období od 01.01.2019 do 30.04.2019 tým, že nezabezpečil pre zamestnancov bezpečnostnotechnickú službu, keď neurčil dostatočný počet vlastných odborných zamestnancov, ktorí sú s ním v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu a ani nedohodol vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby dodávateľským spôsobom s jednou alebo viacerými fyzickými osobami, ktoré sú podnikateľmi, alebo s právnickými osobami, ktoré sú oprávnené na výkon bezpečnostnotechnickej služby.

25. Z administratívneho spisu správny súd pre potreby súdneho prieskumu zistil, že v období od 28.01.2021 do 09.02.2021 vykonal prvostupňový správny orgán inšpekciu práce u žalobcu (zamestnávateľa). O výsledku výkonu inšpekcie práce bol spísaný protokol

č. ITN-02-42-2.2/P-B22,24,25-21 zo dňa 09.02.2021 (ďalej len „protokol“). Obsah protokolu nebol prerokovaný osobne s prihladením na vyhlásenú mimoriadnu situáciu na území Slovenskej republiky v nadväznosti na prijaté opatrenia Ústredného krízového štábu Slovenskej republiky dňa 12.03.2020 na zamedzenie šírenia nákazy COVID-19.

Z uvedeného dôvodu bol predmetný protokol dňa 09.02.2021 zaslaný žalobcovi elektronicky do vlastných rúk s fikciou doručenia a s možnosťou vyjadriť sa. Protokol bol účastníkovi konania doručený dňa 09.02.2021. Účastník konania sa k protokolu nevyjadril. Pri výkone inšpekcie práce boli zistené 2 porušenia právnych predpisov.

26. Prostredníctvom elektronickej zásielky bolo dňa 10.05.2021 žalobcovi oznámené začatie správneho konania o uložení pokuty. Predmetnú zásielku s oznámením o začatí správneho konania o uložení pokuty žalobca prevzal dňa 10.05.2021. Správne konanie sa viedlo za porušenie ustanovenia § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP zo strany žalobcu.

27. Počas výkonu inšpekcie práce bolo zistené, že žalobca mal uzatvorenú Zmluvu o dielo

č. 20100816-Z-3 o poskytnutí služieb v oblasti BOZP a ochrany pred požiarimi zo dňa 16.08.2010 s právnickou osobou ZTS Elektronika SKS, s.r.o., avšak táto právnická osoba nebola držiteľom oprávnenia na výkon bezpečnostnotechnickej služby a nenachádzala sa v registri Národného inšpektorátu práce. Žalobca dňa 29.01.2019 ukončil Zmluvu o dielo č. 20100816-Z-3 o poskytnutí služieb v oblasti BOZP a ochrany pred požiarimi zo dňa 16.08.2010, pričom výpovedná lehota skončila ku dňu 30.04.2019. Následne si žalobca dohodol zmluvné vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby so spoločnosťou PRO BTS spol. s r. o. Hviezdoslavova 1213/25, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 46 866 931 (ďalej len „PRO BTS spol. s r. o.“) na základe Zmluvy o službách BOZP účinné odo dňa 01.05.2019. Uzatvorením Zmluvy s dodávateľom PRO BTS spol. s r. o. žalobca odstránil existujúci protiprávny stav, nakoľko overením na stránke Národného inšpektorátu práce

v časti Zoznam vydaných a odobratých osvedčení a oprávnení NIP, bolo zistené, že spoločnosť PRO BTS spol. s r. o. je držiteľom oprávnenia na výkon bezpečnostnotechnickej služby dodávateľským spôsobom odo dňa 23.10.2013.

28. Na základe vyššie uvedených skutočností prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/614 zo dňa 09.06.2021 uložil žalobcovi pokutu v sume 1.500,00 eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP, ktorého sa žalobca ako zamestnávateľ dopustil v období od 16.08.2010 do 30.04.2019 tým, že nezabezpečil zamestnancom bezpečnostnotechnickú službu prostredníctvom právnickej osoby oprávnenej na výkon bezpečnostnotechnickej služby, nakoľko uzatvoril „Zmluvu o dielo č. 20100816-Z-3 o poskytnutí služieb v oblasti BOZP a ochrany pred požiarmi zo dňa 16.08.2010“ so zhotoviteľom ZTS Elektronika SKS s.r.o., avšak uvedená spoločnosť nebola v čase trvania zmluvného vzťahu držiteľom oprávnenia na vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby dodávateľským spôsobom. Na základe podaného odvolania zo strany žalobcu, žalovaný rozhodnutím č. O-231/2021 zo dňa 04.08.2021 č. s. NIP/NIP_PO/BEZ/2021/3733 zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/614 zo dňa 09.06.2021 a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

29. Následne prvostupňový správny orgán vydal prvostupňové rozhodnutie č.: IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/614, 046/2021/2.0/P zo dňa 10.09.2021, ktorým uložil žalobcovi pokutu v sume 500,00 eur za porušenie povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP, ktorého sa dopustil žalobca ako zamestnávateľ v období od 01.01.2019 do 30.04.2019 tým, že nezabezpečil zamestnancom bezpečnostnotechnickú službu prostredníctvom právnickej osoby oprávnenej na výkon bezpečnostnotechnickej služby, nakoľko uzatvoril „Zmluvu o dielo č. XXXXXXXX-Z-X o poskytnutí služieb v oblasti BOZP a ochrany pred požiarmi zo dňa 16.08.2010“ so zhotoviteľom ZTS Elektronika SKS s.r.o., avšak uvedená spoločnosť nebola v čase trvania zmluvného vzťahu držiteľom oprávnenia na vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby dodávateľským spôsobom.

30. Na základe podaného odvolania žalobcu žalovaný rozhodol napadnutým rozhodnutím č. O-302/2021 zo dňa 19.10.2021, č. sp. NIP/NIP_PO/BEZ/2021/3733, ktorým zmenil prvostupňové rozhodnutie tak ako je uvedené v bode 25. tohto rozsudku.

31. Podľa § 21 ods. 3 zákona o BOZP zamestnávateľ je povinný zabezpečiť pre zamestnancov bezpečnostnotechnickú službu. Na vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby je zamestnávateľ povinný určiť dostatočný počet vlastných odborných zamestnancov, ktorí sú s ním v pracovnom pomere alebo v obdobnom pracovnom vzťahu. Zamestnávateľ, ktorý vykonáva bezpečnostnotechnickú službu vlastnými odbornými zamestnancami, musí byť primerane technicky a prístrojovo vybavený potrebnými pracovnými prostriedkami.

32. Podľa § 21 ods. 4 zákona o BOZP ak zamestnávateľ so zreteľom na veľkosť organizácie, počet zamestnancov, pracovné podmienky, rozsah, charakter a rozloženie nebezpečenstiev a z nich vyplývajúcich rizík nemá dostatok odborných zamestnancov, je povinný zmluvne dohodnúť vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby dodávateľským spôsobom s jednou alebo viacerými fyzickými osobami, ktoré sú podnikateľmi, alebo s právnickými osobami, ktoré sú oprávnené na výkon bezpečnostnotechnickej služby.

33. Podľa § 21 ods. 8 zákona o BOZP bezpečnostnotechnickú službu môže dodávateľským spôsobom vykonávať len fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, alebo právnická osoba, ak majú na výkon bezpečnostnotechnickej služby oprávnenie vydané Národným inšpektorátom práce. Fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, je oprávnená osobne vykonávať bezpečnostnotechnickú službu dodávateľským spôsobom bez tohto oprávnenia, ak je bezpečnostným technikom alebo autorizovaným bezpečnostným technikom.

34. Podľa § 21 ods. 9 prvá veta zákona o BOZP Národný inšpektorát práce vydá oprávnenie podľa odseku 8 na základe písomnej žiadosti, v ktorej žiadateľ o oprávnenie uvedie názov, sídlo a identifikačné číslo.

35. Podľa § 21 ods. 10 zákona o BOZP Národný inšpektorát práce vydá oprávnenie podľa odseku 8 po overení splnenia podmienok podľa odseku 9. V oprávnení uvedie názov, sídlo a identifikačné číslo fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom, alebo právnickej osoby, ktorým je vydané oprávnenie, a evidenčné číslo oprávnenia. Oprávnenie sa vydáva na neurčitý čas. Národný inšpektorát práce vedie evidenciu

vydaných oprávnení a zverejňuje zoznam fyzických osôb, ktoré sú podnikateľmi, a právnických osôb, ktorým bolo vydané oprávnenie na výkon bezpečnostnotechnickej služby, v ktorom uvedie ich názov, sídlo a identifikačné číslo.

36. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) bod 3. zákona o inšpekcií práce inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia.

37. Podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcií práce inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode až treťom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>>, šiestom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>> a siedmym bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>> alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000 eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená ťažká ujma na zdraví, najmenej 20 000 eur; smrť, najmenej 33 000 eur.

38. Podľa § 19 ods. 6 zákona o inšpekcií práce inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na

- a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,
- b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,
- c) počet nelegálne zamestnaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. a) prvého bodu,
- d) skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,
- e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

39. Podľa § 21 ods. 3 zákona o inšpekcií práce na konanie podľa § 4 písm. e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>>, § 6 ods. 1 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>>, d) a e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>>, § 7 ods. 3 písm. písm. d), e), i) a s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>>, ods. 8 písm. b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>> a ods. 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>>, § 12 ods. 2 písm. d) až f) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>>, § 19 a 20 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2006/125/20210401>> sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri vydaní oprávnenia, osvedčenia, dokladu o uznaní odbornej spôsobilosti, preukazu a povolenia podľa tohto zákona sa rozhodnutie len vyznačí v spise a namiesto písomného vyhotovenia rozhodnutia sa účastníkovi konania vydá príslušný doklad.

40. Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

41. Po preskúmaní správnej žaloby, vyjadrenia žalobcu a vyjadrenia žalovaného ako aj administratívneho spisu, senát správneho súdu dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené také princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzhez6nbwga>>, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia týmito subjektmi, ktorým boli priznané (nález Ústavného súdu I. ÚS 17/1999). Úlohou súdu v podmienkach materiálneho právneho štátu je nájsť také riešenie, ktoré je v súlade so všeobecnou ideou spravodlivosti, preto súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Právna istota ako jeden z princípov materiálneho

právneho štátu je konkretizovaná v čiastkových princípoch, ktoré spočívajú v predvídateľnosti konania štátnych orgánov, jasnom a určitom formulovaní zákonov, ako i zákaze retroaktivity. V prípade nejasného, prípadne neurčitého formulovania právnych noriem je z pohľadu účelu a zmyslu ochrany ústavou garantovaných základných práv a slobôd nevyhnutné, aby všeobecné súdy interpretovali a aplikovali právnu normu ústavne konformným výkladom. Táto požiadavka je vyjadrená v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzhezf6nbwga>>, preto k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne konformný spôsob interpretácie platnej a účinnej právnej normy (m. m. IV. ÚS 77/02 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=njzwwwxzsgaydexzrga4f66tcovzq>>). Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzhezf6nbwga>>). Samozrejme, že sa v takýchto prípadoch musí zároveň vyvarovať svojvoľe (arbitrárnosti) a svoju interpretáciu právnej normy musí založiť na racionálnej argumentácii. V prípadoch nejasnosti alebo nezrozumiteľnosti znenia ustanovenia právneho predpisu (umožňujúceho napr. viac verzií interpretácie) alebo v prípade rozporu tohto znenia so zmyslom a účelom príslušného ustanovenia, o ktorého jednoznačnosti niet pochybnosti, možno uprednostniť výklad „e ratione legis“ pred doslovným gramatickým (jazykovým) výkladom. Viazanosť štátnych orgánov zákonom v zmysle článku 2 ods. 2 ústavy totiž neznamená výlučnú a bezpodmienečnú nevyhnutnosť doslovného gramatického výkladu aplikovaných zákonných ustanovení. Ustanovenie článku 2 ods. 2 Ústavy <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzhezf6nbwga>> nepredstavuje iba viazanosť štátnych orgánov textom, ale aj zmyslom a účelom zákona.

42. Správny súd na úvod konštatuje, že žalobca mal uzavretú Zmluvu o dielo č. 20100816-Z-3 o poskytnutí služieb v oblasti BOZP a ochrany pred požiarimi zo dňa 16.08.2010 s právnickou osobou ZTS Elektronika SKS, s.r.o. táto spoločnosť však nebola držiteľom oprávnenia na výkon bezpečnostnotechnickej služby a nenachádzala sa v registri Národného inšpektorátu práce. Žalobca dňa 29.01.2019 ukončil Zmluvu o dielo č. 20100816-Z-3 o poskytnutí služieb v oblasti BOZP a ochrany pred požiarimi zo dňa 16.08.2010, pričom výpovedná lehota skončila ku dňu 30.04.2019. Následne si žalobca dohodol zmluvné vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby so spoločnosťou PRO BTS spol. s r. o. na základe Zmluvy o službách BOZP účinnej odo dňa 01.05.2019. Uzatvorením Zmluvy s dodávateľom PRO BTS spol. s r. o. žalobca odstránil existujúci protiprávny stav, nakoľko overením na stránke Národného inšpektorátu práce v časti Zoznam vydaných a odobratých osvedčení a oprávnení NIP, bolo zistené, že spoločnosť PRO BTS spol. s r. o. je držiteľom oprávnenia na výkon bezpečnostnotechnickej služby dodávateľským spôsobom odo dňa 23.10.2013. Správny súd uvádza, že takto zistený skutkový stav žalobca vôbec nerozporuje a ani v rámci odvolacieho konania voči prvostupňovému rozhodnutiu nerozporoval. Správny súd preto považoval zistený skutkový stav za nesporný a zaoberal sa len námietkami žalobcu ohľadne nesprávneho právneho posúdenia, procesného pochybenia zo strany správnych orgánov a nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia.

43. Správny súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že išlo nesprávne právne posúdenie, nakoľko z ustanovenia § 21 ods. 8 zákona o BOZP jednoznačne vyplýva, že bezpečnostnotechnickú službu môže dodávateľským spôsobom vykonávať právnická osoba ak má oprávnenie vydané Národným inšpektorátom práce. V prejednanom prípade správne orgány jednoznačne preukázali, že spoločnosť ZTS Elektronika SKS s.r.o. nemala vydané oprávnenie Národným inšpektorátom práce na vykonávanie bezpečnostnotechnickej služby dodávateľským spôsobom, napriek tomu, že v obchodnom registri má ako predmet činnosti zapísané vykonávanie bezpečnostnotechnických služieb. Podľa správneho súdu teda prvostupňový správny orgán ako aj žalovaný správne konštatovali, že došlo k porušeniu § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP, nakoľko žalobca ako zamestnávateľ si jednoznačne nesplnil povinnosti, ktoré mu ukladá zákon o BOZP v uvedených ustanoveniach. Správny súd sa stotožňuje sa názorom správnych orgánov, že bezpečnostnotechnická služba môže byť realizovaná prostredníctvom vlastných zamestnancov, ktorí musia mať so zamestnávateľom uzatvorený pracovný pomer/obdobný pracovný vzťah, alebo jej realizovanie je možné na podklade zmluvy uzatvorenej s fyzickou osobou -

podnikateľom, resp. právnickou osobou oprávnenou na jej vykonávanie. Ustanovenia § 21 ods. 3 a ods. 4 zákona o BOZP teda priamo ustanovujú subjekty prostredníctvom ktorých môže zamestnávateľ plniť povinnosti v súvislosti so zabezpečením bezpečnostnotechnickej služby. Ide o vlastných zamestnancov, fyzickú osobu - podnikateľa, právnickú osobu oprávnenú vykonávať bezpečnostnotechnickú službu. Zákon o BOZP teda stanovuje striktné, taxatívne vymedzené subjekty, ktorým bezpečnostnotechnickú službu umožňuje vykonávať. Pokiaľ vychádzame z dikcie tohto ustanovenia, tiež môžeme vyvodiť, že jej vykonávanie inými subjektami nie je možné. V súvislosti s vyššie uvedeným správny súd konštatuje, že podstatné je vydanie oprávnenia Národným inšpektorátom práce a nie to čo má spoločnosť, ktorá vykonáva bezpečnostnotechnickú službu zapísanú v obchodnom registri. Bezpečnostnotechnickú službu nemôže vykonávať ten subjekt, ktorý nedisponuje vydaným oprávnením a ktorý sa nenachádza v evidencii držiteľov oprávnení na výkon bezpečnostnotechnickej služby Národného inšpektorátu práce. V tomto správny súd dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia nevidel.

44. Správny súd taktiež nevidel dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia ani v žalobcom namietanom procesnom pochybení zo strany správnych orgánov, ktoré sa týkalo toho, že správne konanie o uložení pokuty bolo začaté v zmysle oznámenia prvostupňového správneho orgánu č. IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/614-2021/9218 zo dňa 10.05.2021 za obdobie od 16.08.2010 do 30.04.2019, avšak prvostupňové ako aj napadnuté rozhodnutie sa týkalo už len obdobia od 01.01.2019 do 30.04.2019, pričom konanie o uložení pokuty za obdobie od 16.08.2010 do 31.12.2018 nebolo rozhodnutím zastavené. Správny súd konštatuje, že v danom prípade nejde o také procesné pochybenie zo strany správnych orgánov, ktoré by mohlo ovplyvniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a to najmä z dôvodu, že správne orgány jasne a jednoznačne určili obdobie, v ktorom došlo k porušeniu zákona o BOZP zo strany žalobcu, resp. obdobie, za ktoré mohol správny orgán vyvodiť deliktuálnu zodpovednosť žalobcu, nakoľko v zmysle § 19 ods. 4 zákona o inšpekcii práce je inšpektorát práce oprávnený uložiť pokutu najneskôr do troch rokov odo dňa, keď bola povinnosť porušená. Správny súd považuje za podstatné to, že po zrušení rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu č. IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/2021/614 zo dňa 09.06.2021 rozhodnutím žalovaného č. O-231/2021 zo dňa 04.08.2021 č. s. NIP/NIP_PO/BEZ/2021/3733 bolo obdobie (od 01.01.2019 do 30.04.2019), za ktoré bolo možné vyvodiť deliktuálnu zodpovednosť žalobcu ustálené správne, pričom žalobca bol o tejto skutočnosti informovaný na základe oznámenia prvostupňového správneho orgánu č. IPTN/IPTN_PRAV ODD/ROZ/0021/614-2021/16455 zo dňa 12.08.2021. Z ustálenej právnej praxe zároveň vyplýva, že dôvodom pre zrušenie správneho rozhodnutia a vrátenie veci správny orgán na ďalšie konanie nemôže byť, bez iného, procesné pochybenie, ak by nové rozhodnutie vo veci nebolo pre účastníka konania priaznivejšie.

45. Správny súd konštatuje, že hlavný dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia vidí v jeho nepreskúmateľnosti, a to najmä v časti uloženia a výšky pokuty. V danom prípade došlo zo strany žalovaného k zmene prvostupňového rozhodnutia a to znamená, že prvostupňové rozhodnutie bolo nahradené napadnutým rozhodnutím žalovaného. Tým pádom v tomto „novom“ rozhodnutí žalovaného musia byť zdôvodnené všetky skutočnosti ohľadne skutkového stavu, právneho posúdenia, správnej úvahy správneho orgánu, tak ako to predpokladá ustanovenie § 47 ods. 2 správneho poriadku, ako aj všetky skutočnosti ohľadne zdôvodnenia uloženia pokuty a aj jej výšky. Len takéto rozhodnutie správneho orgánu spĺňa predpoklady na to, aby bolo preskúmateľné zo strany súdu. Čo sa týka uloženia pokuty, tak z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pokuta bola uložená podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce. Uvedené ustanovenie dáva správny orgán oprávnenie uložiť pokutu a nie povinnosť uložiť pokutu, čo je zrejmé z gramatického výkladu predmetného ustanovenia, že „inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu.“ To znamená, že je na správnom orgáne aby zvažil, či v danom prípade je dostatočné len samotné prejednanie a upozornenie účastníka konania na zistené nedostatky, ak boli zistené nejaké porušenia právnych predpisov zo strany účastníka konania alebo či je potrebné uložiť pokutu s ohľadom na jej represívno-výchovnú ako aj preventívnu funkciu.

46. Správny súd poukazuje na to, že podľa § 19 ods. 1 zákona o inšpekcii práce správny orgán bol oprávnený uložiť pokutu za porušenie povinností vyplývajúcich z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) bod 3. zákona o inšpekcii práce teda za porušenie právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ku ktorým patrí aj zákona o BOZP od 0,00 eur až do 100.000,00 eur. Je teda pravdou že pokuta uložená vo výške 500,00 eur je pokutou, ktorá je uloženou v dolnej hranici uvedeného rozmedzia, avšak žalovaný v tomto prípade neodôvodnil na základe čoho mu bola uložená táto pokuta, resp. nebola uvedená správna úvaha, na základe ktorej dospel

k takémuto záveru. Taktiež v zmysle ustanovenia § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce je inšpektorát práce (žalovaný) pri ukladaní pokuty povinný zohľadniť jej preventívne pôsobenie a pri určovaní jej výšky je povinný prihliadnuť na závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov, počet zamestnancov žalobcu

a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti žalobcu, skutočnosť, či zistené porušenie povinností je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u žalobcu alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku, opakované zistenie toho istého nedostatku. Žalovaný pri ukladaní pokuty, resp. jej výšky nevzal do úvahy poľahčujúce okolnosti ako napr. to že už dva roky pred tým ako prebehla inšpekcia práce došlo k náprave vytýkaného porušenia tým, že žalobca ukončil zmluvu so spoločnosťou ZTS Elektronika SKS, s.r.o. a uzatvoril zmluvu s oprávneným dodávateľom (spoločnosťou PRO BTS spol. s r. o.), čím došlo k odstráneniu protiprávneho stavu, žalobca sa nesprával ako zamestnávateľ, ktorému by boli ľahostajné životy, zdravie a bezpečnosť svojich zamestnancov a nemal uzatvorenú žiadnu bezpečnostnotechnickú zmluvu. Všetky tieto skutočnosti bolo potrebné zohľadniť, riadne sa s nimi vypořiadat' a následne, ak správny orgán ukladá pokutu, uloženie ako aj výšku tejto pokuty riadne zdôvodniť a to najmä z dôvodu, aby jeho správna úvaha mohla byť preskúmateľná zo strany súdu. Podľa názoru správneho súdu, v prípade žalobcu v napadnutom rozhodnutí je zdôvodnenie uloženia pokuty, jej výšky ako aj všetkých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zrealizované prostredníctvom odkazu na prvostupňové rozhodnutie, ktoré bolo v celom rozsahu zmenené napadnutým rozhodnutím žalovaného, čo podľa správneho súdu zapríčiňuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Na základe uvedeného správny súd konštatuje dôvodnosť námietky žalobcu ohľadne nepreskúmateľnosti odôvodnenia uloženia ako aj výšky pokuty.

47. Správny súd záverom taktiež upozorňuje žalovaného, že preskúmaním administratívneho spisu zistil, že plnomocenstvo udelené zo strany žalobcu svojmu právnomu zástupcovi na zastupovanie v administratívnom konaní nebolo udelené platne v zmysle obchodného registra. Plná moc právnomu zástupcovi mala byť udelená dvoma konateľmi, nakoľko Ing. Juraj Slávik nebol oprávnený konať samostatne v mene spoločnosti. Na druhej strane žalobca konal prostredníctvom tohto právneho zástupcu, sám to v žalobe nevytykal, čiže podľa správneho súdu sa necítil byť ukrátený na svojich právach a preto správny súd nepristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia z tohto dôvodu, ale napadnuté rozhodnutie bolo zrušené z dôvodu nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

48. Z uvedených dôvodov správny súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

49. V ďalšom konaní bude úlohou žalovaného riadiť sa právnym názorom vysloveným správnym súdom (§ 191 ods. 6 SSP), vysporiadať sa s vyššie uvedenými skutočnosťami, najmä riadne zdôvodniť uloženie ako aj výšku pokuty, a to jak s prihliadnutím na preventívnu funkciu sankcie, tak i s prihliadnutím na všetky okolnosti v zmysle § 19 ods. 6 zákona o inšpekcii práce, tak aby bola správna úvaha žalovaného preskúmateľná súdom. Žalovaný zároveň vyzve žalobcu na odstránenie nedostatkov udeleného plnomocenstva zo strany žalobcu jeho právnomu zástupcovi na zastupovanie v konaní o uloženie pokuty.

50. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

51. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní úspešný, správny súd priznal žalobcovi úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania (§ 167 ods. 1 SSP). O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (§ 175 ods. 2 SSP).

52. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta posledná zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote do 30 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Krajského súdu v Trenčíne na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach. Zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia. Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) SSP alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.